

Duhovna misel - 07. jan. 2018

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Nedelja Jezusovega krsta. »Danes obhajamo praznik Gospodovega krsta, s tem se zaključi božični čas. Ko je Janez Krstitev Jezusa, se je nebo odprlo. 'Takoj' pravi sv. Marko, 'ko je stopil iz vode, zagledal nebesa, ki se odpirajo' (Mr 1,10). Na misel takoj pride zaučenje prošnja preroka Izaija: 'O da bi predrl nebo in stopil dol!' (Iz 63,19). Po dogodku Jezusovega krsta je bila ta prošnja uslišana.« »S tem se je končalo obdobje 'zaprtih nebes', ki predstavljajo ločitev med Bogom in človekom, kot posledico greha. Greh nas oddalji od Boga, pretrga pa nas tudi med zemljo in nebom in povzroči našo bedo ter zgrešenost življenja. 'Odprta nebesa' pa označujejo Božjo podaritev njegove milosti, da je Boga dala svoj sad (prim. Ps 85,13). S tem je zemlja postala bivališče Božjega ljudmi in vsakdo ima možnost srečati Božjega Sina, okušati vso ljubovo in neskončno usmiljenje. Srečamo ga lahko realno navzočega v zakramentu, še posebej v evharistiji. Lahko ga prepoznamo v obličju naših bratov in sester, še posebej v ubogih, bolnih, zaprtih, beguncih. Oni so živo in trpečega Kristusa in vidna podoba nevidnega Boga.«

Z Jezusovim krstom pa se niso samo odprla nebesa, ampak je tudi ponovno dal slišati svoj glas: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje« (Mr 1,11). Očetov glas razglaša skrivnost, ki se skriva v Človeku krščenem od Predhodnika.

Zatem pa spust Svetega Duha v obliki goloba. Sveti Duh, 'veliki pozabljeni' v naših molitvah. Mi pogosto molimo k Jezusu, molimo pa tudi očetovo ime. Še posebej, ko molimo Očenaš, ne molimo pa tako pogosto k Svetemu Duhu. Je res tako? Pozabljen je. Potrebno je, da prosimo za njegovo moč, za njegov navdih. Sveti Duh, ki je popolnoma vodil Jezusovo življenje ter njegovo javno delovanje, je isti, ki vodi danes bivanje moškega in ženske, ki se imajo in hočejo biti kristjani. Postaviti pot za delovanje Svetega Duha naše krščansko življenje ter poslanstvo, ki

